

РЕШЕНИЕ

№ 4572

гр. София, 04.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8772** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 и сл от АПК във връзка с чл. 39 ЗЗЛД вр. чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба /насрещен иск изпратен по подсъдност от СРС/, уточнена с молба от 9.09.2025г /л. 18/ предявена от Б. М. М. и Л. М. М. срещу „Топлофикация София“ ЕАД с която се претендира обезщетение за неимуществени вреди в размер на по 8 000 лв. за всеки от тях за периода 1.07.2020г / началото на исковия период определен съгласно влязло в законна сила на 4.07.2025г съдебно решение № 21324 от 24.12.2023г по гр д 24362/ 2023г на СРС, 41 състав/ до 09.09.2025г /датата на подаване на уточняващата молба/ от незаконосъобразно използване на техните три имена, ЕГН-та, домашни адреси и адрес на магазина за който е установено в рамките на съдебно производство по гр д 24362/ 2023г, че не е бил топлоснабден. Излагат доводи, че незаконосъобразното действие от което се претендират вредите се изразява, че ответникът въпреки липсата на облигационно /договорно правоотношение/, без тяхно знание и без съгласието им е използвал личните им данни /посочени по- горе/, вкл и за целите на съдебния процес в който се е претендирало да бъде признато за установено, че дължат суми за ползвана топлоенергия, поради което и обработването на личните им данни е без правно основание. Претендираните неимуществени вреди се изразявали в психически негативни изживявания, дискомфорт, стрес вследствие получавани съдебни книжа, ангажиране от времето им във връзка с въпросите по заведените дела от Топлофикация София ЕАД. Провокираните от действията на ответника притеснения им пречели спокойно да изпълняват служебните си задължения във връзка с работното им време /налагало им се да отсъстват от работа заради участие в съдебни заседания/. Претендират разноски.

В дадения от съда срок е постъпил писмен отговор от ответника с който изразява становище за неоснователност на исковата претенция. Обосновава подробно, че обработването на личните данни на ищците е било необходимо за упражняване официалните правомощия предоставени на Топлофикация София ЕАД, за реализиране законните интереси на дружеството на осн чл. 6 § 1, б „е“ от Регламента, за изпълнение на задачи от обществен интерес по чл. 6 § 1, б „д“ от Регламента, поради което обработването било законосъобразно. Обработването на личните им данни било осъществено с цел защита законните интереси на дружеството за събиране на дължимите суми и за доказване съществуващи договорни и фактически отношения с потребителите. Извършените действия били в пряка връзка с нормативно установеното задължение да осигурява доставката на топлинна енергия и да предприема мерки за събиране на вземанията си. Позовава се на съдебно решение на ВАС с което при идентична фактическа обстановка между същите страни е прието че обработването е извършено на осн чл. 6 § 1 б. „е“ от Регламента. Обобщава, че действията на дружеството по обработване личните данни били извършени при условията на чл.6 § 1 б „б“, „в“, „е“ от Регламента. Не била налице една от кумулативно изискуемите предпоставки за ангажиране отговорността на Топлофикация София ЕАД. Също ищците не представяли доказателства за причинените им вреди.Претендира юриск. възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за недоказаност на исковата претенция.

Административен съд София град, като взе предвид доводите на страните и прецени относимите доказателства по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на исковата претенция и приложимия процесуален ред съдът се е произнесъл с определението по делото № 37718 от 14.11.2025г /л.65 и сл./, чиито подробни мотиви не следва да преповтаря.

В случая фактическите твърдения и установените факти сочат на претенция за правото на обезщетение обосновано с незаконосъобразност на действия на служители на ответника изразяващи се в незаконосъобразно използване на техните три имена, ЕГН-та, домашни адреси и адрес на магазина за който е установено в рамките на съдебно производство по гр д 24362/ 2023г, че не е бил топлоснабден, тоест незаконосъобразното действие от което се претендират вредите се изразява, че ответникът въпреки липсата на облигационно /договорно правоотношение/, без тяхно знание и без съгласието им е използвал личните им данни /посочени по- горе/, вкл и за целите на съдебния процес в който се е претендирало да бъде признато за установено, че дължат суми за ползвана топлоенергия. Тоест, липсвало правно основание въз основа на което ответникът да използва личните им данни, тъй като нямали договорно отношение с него.

В конкретната хипотеза, за да се ангажира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ вр с чл. 39 ал.2 от ЗЗЛД следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав, а именно: 1).претърпяна вреда – неимуществена; 2) незаконосъобразно действие на ответника-неправомерно обработване на лични данни 3) вредата да е настъпила в резултат на незаконосъобразното действие; 4) причинна връзка - пряка и непосредствена такава между незаконосъобразното действие с вредоносния резултат.

По силата на чл. 204, ал. 4 от АПК предпоставка за ангажиране на отговорността на ответника е незаконосъобразността на предприетите от неговите служители действия, която следва да бъде установена от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. За да е налице незаконосъобразно действие е необходимо ответникът да е предприел действия, които не се

основават на закона или на административен акт.

Като съобрази характера на деликтната отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и при наведените с иска доводи, съдът на първо място дължи произнасяне дали е налице незаконосъобразно действие, тоест неправомерно обработване на лични данни на служители на ответника, от което да са произлезли претендираните вреди.

Отговорността за вреди от действия е отговорност за фактически действия на служители на ответника /администратор на лични данни/. Терминът „действие“ е употребен, както в чл. 7 и чл. 120, ал. 1 от Конституцията на Република Б., така и в чл. 203 АПК и чл. 1 ЗОДОВ. Легално определение на термина „действие“, респ. „бездействие“, липсва в посочените нормативни актове. Под „действие“, респ. „бездействие“, следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба. Незаконността на действието или бездействието ще се определи от несъобразеността на поведението на длъжностното лице с разпоредбите на нормативния акт. Правопораждащият юридически факт за фактическото действие трябва да е самата правна норма. Незаконсъобразното действие се изразява в извършване на фактическо действие, което органът или длъжностното лице не са задължени да извършат по силата на закон. Изследването на въпроса, дали посоченото като вредоносно действие наистина е било осъществено и то ли е причината за възникналата вреда (която също следва да бъде установена), започва с уточняване на нормативния акт и какво фактическо действие този нормативен акт задължава ответника /администратор на лични данни/ да извърши, съответно какво задължение нормативният акт е възложил на ответника или на длъжностното лице да изпълни.

Няма спор, че ответникът е използвал личните данни на ищците /посочени по-горе/ за целите на съдебен процес в който се претендираше да бъде признато за установено, че дължат суми за ползвана топлоенергия. Няма спор и, че предявените от Топлофикация София ЕАД искове с пр основание чл. 59 ал.1 от ЗЗД срещу ищците са отхвърлени. Топлофикация София ЕАД осигурява доставката на топлинна енергия, поради което и следва да предприема мерки за събиране на вземанията си. В тази връзка е необходимо и да обработва лични данни /като администратор на лични данни/, за да идентифицира пред съда длъжниците срещу които да бъде насочено изпълнението на просрочени задължения за предоставяне топлинна енергия на топлоснабден имот. В частност личните данни на ищците са използвани /обработени/ от „Топлофикация София“ ЕАД единствено и с цел събиране на просрочени вземания. Ирелевантно за настоящото производство е, че предявените от Топлофикация София ЕАД искове са отхвърлени като неоснователни, респ. че в хода на съдебното производство е установено, че магазинът не е топлоснабден. Личните данни на ищците са обработени от Топлофикация София ЕАД и използвани в съдебен процес именно и само с цел дружеството да защити интересите си и да събере вземанията си за ползвана, но незаплатена топлоенергия. Действията по използване на личните данни на ищците са в пряка връзка с нормативно установеното задължение на Топлофикация София ЕАД да осигурява доставката на топлинна енергия и да предприема мерки за установяване на вземанията си. Следователно обработването е било необходимо за целите на легитимните интереси на администратора, вкл и по образуваното съдебно исково производство, тоест свързани с участието му в това производство за признаване установено, че се дължат суми за ползвана топлоенергия – чл. 6 § 1 б „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 в който е посочено при какви условия обработването е законосъобразно. Според съда налице е хипотезата на чл. 6 § 1 б „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, при наличието на която се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от

изчерпателно изброените в нормата на чл. 6 § 1 условия. Обработването на личните данни е било необходимо за защита легитимните интереси на дружеството /чл. 6 § 1 б „е“ от Регламента/, като снабдяването с тях е по правомерен начин ./В този смисъл Р 7514 ОТ 8.07.2025Г ПО АДМ Д 10593/ 2024Г НА ВАС, касаещо идентични фактически обстоятелства и същите страни, Р № 5146 ОТ 31.05.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 315/2022 Г., III ОТД. НА ВАС също касаещо идентични факти с участник единия от настоящите ищци Б. М. М./.

Извършените от ответника действия по обработване на личните данни на ищците, са извършени на основание – чл.6, §1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, за установяването, упражняването и защитата на правни претенции на „Топлофикация София“ ЕАД – искане към граждански съд за установяване на съществуващо притезание.

Законодателят не е дал легално определение на понятието „законни интереси“. Съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове разпоредбите на нормативните актове се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото. Законните интереси са пряко свързани с правата на гражданите. Смисълът, който позитивното право влага в понятието „законен интерес“ и от който съдът няма основание да се отклонява и в настоящият случай, е на плоскостта на правото. Законен е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена потребност, е признат за допустим от правото, т. е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права) – в случая възможност за предявяване претенция по гражданско правен ред за признаване установено, че се дължат суми за доставена и незаплатена топлоенергия, тоест за установяване вземания на Топлофикация София ЕАД, а там, където такива изрично не са - те са допустими с оглед на общите принципи на правото./ Р 2494 от 20.02.2019г по адм д 10489/ 2017г на ВАС/. При визираното условие за допустимост на обработването е необходимо да се намери баланса между законния /легитимен/ интерес на администратора и интереса или основните права и свободи на физическото лице, за което се отнасят данните, като наличието на законен интерес се явява само отправна точка. Именно при извършването на тази оценъчна дейност следва да бъдат взети предвид много фактори: естеството на интереса, въздействието на обработването за целите на постигане на интереса /в т. ч. самият начин на обработване, разумните очаквания на субекта, чиито данни се обработват, положението на субекта/, гаранциите, които администраторът за предотвратяване на неблагоприятното въздействие върху правата и свободите на субекта и пр. Целите, за които се извършва обработването на лични данни, в т.ч. в съдебно исково производство са легитимни, законни, конкретни, обуславят и са в защита на признат легитимен интерес на администратора на лични данни, който легитимен интерес – да събере вземанията си за предоставена топлоенергия, с оглед налични данни по делото, има преимущество пред интересите или основните права и свободи на субекта на данните. Регламентът изрично посочва, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права, съгласно принципа на пропорционалност. Следователно правото на длъжника на защита на личните му данни трябва да се разглежда пропорционално на правото на кредитора да събере вземането си, включително като обработи личните данни на длъжника чрез предоставяне на трето лице с цел удовлетворяване на интереса си. Не е установено неправомерно обработване на тези данни. Категорично е налице визираното допустимо основание за законосъобразност на обработването на лични данни /чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679/.

Нормативната установеност на изключенията /чл.6 от Регламента / е необходимо условие за съответствие с изискването за поверителност на личните данни, доколкото самите

ограничения задоволяват съвместим с демократичните ценности интерес, от вида на изрично посочените в текста. В случая не се касае за предоставяне на лични данни в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, а за обработване на лични данни при условията на чл. 6 § 1 б. е от Регламента. Данните не са използвани, респ. предоставяни с цел злоупотреба с тях в нарушение на целта на закона. Извършените действия по обработване по см. на чл. 4 т. 2 от Регламента, вр. с § 1 т. 4 от ДР на ЗЗЛД са в съответствие с чл. 6 пар. 1 б. „е“ от Регламент 2016/ 679, преследват законна цел – събиране на вземания за доставена, ползвана и незаплатена топлинна енергия.

Претендираните с ИМ действия /използване на трите имена, ЕГН-та, домашни адреси на ищите и адрес на магазина/ почиват /основават се/ на правно основание - /чл. 6, § 1, б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679/ //В този смисъл Р 7514 ОТ 8.07.2025Г ПО АДМ Д 10593/ 2024Г НА ВАС, касаещо идентични фактически обстоятелства и същите страни, Р № 5146 ОТ 31.05.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 315/2022 Г., III ОТД. НА ВАС също касаещо идентични факти с участник единия от настоящите ищци Б. М. М./, поради което не са незаконосъобразни. Тоест, твърдяното обработване на лични данни произтича от посоченото основание и не е произволна фактическа изява. Няма действие което да е в разрез с нормативна рамка. Визираното основание чл. 6 § 1 б. „е“ регламентира пряко и конкретно фактическо действие на ответника, който има и качеството на администратор на лични данни, което последният е извършил.

Под действия и бездействия, съгласно т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по ТД № 3/2004 г. на ОСГК, се разбират фактически действия и бездействия, които административният орган или длъжностните лица са длъжни да извършат по силата на нормативен акт. Посредством използването на личните данни на ищите с цел идентифицирането им пред гражданския съд, основаващо се на посоченото основание по чл. 6 § 1 б. „е“, то несъмнено се осъществява обработване личните им данни от ответника /администратор на лични данни/, но това обработването на лични данни по см. на чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 от „Топлофикация София ЕАД в качеството му на „администратор на лични данни“ чрез събирането, съхранението им и използването им е било извършено за целите на легитимните интереси на администратора да събере вземанията си от длъжници на основание чл. 6, пар. 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679.

С оглед конкретиката на случая, процесното използване на лични данни /действията/ на администратора на лични данни, почиват на законово основание, поради което и не са незаконосъобразни.

Единствено за пълнота и с оглед твърдяното от ответника наличие и на основанията за допустимост и законосъобразност на обработването по чл. 6, § 1, б. „в“ от Регламента, а именно обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора обосновано с нормата на чл. 150 ал. 1 т. 7 от Закона за енергетиката, съдът счита, че същото не е налице. Това е така, тъй като не е съществувал спор между ищите и Топлофикация София ЕАД /л. 36 от делото, първи абзац/, че помежду им не е сключван писмен договор за продажба на топлинна енергия при общи условия /именно и поради това правната квалификация дадена от гражданския съд е по чл. 59 ЗЗД/, а чл. 150 ал. 1 т. 7 ЗЕ визира какви видове лични данни се определят в общите условия. Тоест, общите условия на писмен договор са неприложими в случая.

Независимо от това обаче, наличието на основанията по чл. 6 § 1 б. „е“ от Регламента обосновава законосъобразност на обработването, тоест

законосъобразност на твърдените действия от които се претендират вреди. Основният довод на ищците е, че ответникът въпреки липсата на облигационно /договорно правоотношение/, без тяхно знание и без съгласието им е използвал личните им данни. Каза се, че не е съществувал спор между ищците и Топлофикация София ЕАД /л. 36 от делото, първи абзац/, че помежду им не е сключван писмен договор за продажба на топлинна енергия при общи условия. Именно и затова Топлофикация София ЕАД е предявила искове с правно основание чл. 59 ЗЗД /неоснователно обогатяване/. По повод защитата си в този съдебен процес, /идентифициране на страните/ е използвала личните им данни на осн чл. 6 § 1 б. „е“ от Регламента. Факта на несъществуващ договор между ищците и Топлофикация София ЕАД не означава, че последният не може законосъобразно да обработва личните им данни с цел защите легитимните си интереси. Липсата на договорно отношение означава, че не е налице условието за законосъобразност на обработването по чл. 6 § 1 т „б“ от Регламента, а именно обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор. Налице е обаче, основанийето по чл. 6 § 1 б. „е“ от Регламента за законосъобразност на обработването.

Предвид изложеното, съдът приема, че липсва първото и основно условие за основателност на предявения иск с предмет обезщетяване за вреди от незаконосъобразни действия, а именно - незаконосъобразни фактически действия на администратора на лични данни /неправомерно обработване на лични данни/.

При липса на някой от елементите на посочения фактически състав, какъвто е процесният случай, не може да се реализира отговорността на ответника по посочения ред. А след като не е установен първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 39 ЗЗД в чл. 1 от ЗОДОВ, излагането на мотиви относно останалите му елементи е безпредметно.

Ищцовата страна не притежава право на обезщетение в твърдяното от нея съдържание и вид, и исковата претенция следва да се отхвърли като неоснователна. Отново за пълнота, съдът отбелязва, че твърденията за настъпили неимуществени вреди следва да бъдат подкрепени с доказателства, каквито не са ангажирани в настоящото производство.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, и по арг.от чл.10 ал.3 ЗОДОВ, на ищците не следва да се присъждат разноски. Ответникът претендира юриск възнаграждение, поради което и с оглед изхода на спора по арг. от чл. 10 ал.4 от ЗОДОВ следва да му се присъди в минимален размер от 66,47 евро /130 лв./, определен по чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 изр второ от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ в чл. 39 ЗЗД, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба /насрещен иск изпратен по подсъдност от СРС/, уточнена с молба от 9.09.2025г /л. 18/ предявена от Б. М. М. и Л. М. М. срещу „Топлофикация София“ ЕАД с която се претендира обезщетение за *неимуществени вреди* в размер на по 8 000 лв. за всеки от тях за периода 1.07.2020г / началото на исковия период определен съгласно влязло в законна сила на 4.07.2025г съдебно решение № 21324 от 24.12.2023г по гр д 24362/ 2023г на СРС, 41 състав/ до 09.09.2025г /датата на подаване на уточняващата молба/ от незаконосъобразно използване на техните три имена, ЕГН-та, домашни адреси и адрес на магазина за който е установено в рамките на съдебно производство по гр. д. 24362/ 2023г на СРС, че не е бил топлоснабден.

ОСЪЖДА Б. М. М. и Л. М. М. да заплатят на „Топлофикация София“ЕАД разноски в размер на 66,47 евро на осн чл. 10 ал.4 ЗОДОВ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: